

Ο ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΜΙΝΩΣ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Προπληρωτέα..... Δραχ. 12

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ.

Διὰ μὲν δικαστικῶν ἐκθέσεων λεπτὰ δι' ἑκα-
στον στίχον Λεπ. 6.
Διὰ δὲ διατριβῶν, ἐκθέσ. πλείων κλπ. " 20

Ἐκδίδεται

ἀπὸ τῆς ἐδουμάδος

Αἱ ἀπαιτήσεις γίνονται κατ' εὐθείαν

Εἰς τὸ Τυπογραφεῖον

τοῦ

ΜΙΝΩΣ.

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ τὴν 1 Ἰαννουαρίου 1856.

Ἀρχόμενοι, σὺν Θεῷ, νέον ἔτος, τοῦ τριακοστοῦ ἔκτου τῆς ἀνεξαρτησίας ἡμῶν, τοῦ τριακοστοῦ τῆς αὐτονομίας ἡμῶν, τοῦ εἰκοστοῦ τρίτου τῆς Βασιλείας μας, καὶ τοῦ δεκάτου τρίτου τοῦ συνταγματικοῦ μας, δὲν εἶναι ἀνωφελές, εἶναι μάλιστα ἀναγκαῖον νὰ ἐξετάσωμεν ἐν συνόψει τὸ παρελθὸν τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου, νὰ ἴδωμεν τὰς κοινωνικὰς προόδους καὶ βελτιώσεις τὰς ὁποίας ἀπηλαύσαμεν τόσα ἔτη αὐτονομούμενοι, διὰ νὰ ὑπάρχῃ ὁ ἔλεγχος οὗτος ὑπογραμμὸς ἢ διόρθωσις τοῦ μέλλοντος ἡμῶν, τὸ ὅποιον καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψὶν τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν μεγαλείου, καὶ ὑπὸ τὴν τῆς κοινωνικῆς ἐπομένως καὶ κυβερνητικῆς καταστάσεως, ἐλπίζεται αἰσιώτερον, πιστεύεται εὐτυχές, καὶ ὑπολογίζεται παρὰ τῶν πολιτικῶν προσητῶν ἔδοξον. Τὴν ἀπηλαύσαμεν ὅμως τόσα ἔτη, ὁποῖαν πρόοδον κοινωνικὴν ἐκάραμεν, ὁποίας βελτιώσεις, ὁποίας ἀναπτύξεις τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου, ἐνέργησαν ἐπὶ τόσα ἔτη αἱ κατὰ καιροὺς κυβερνήσεις ἡμῶν; Εἴθε αὐθιγῶς εἰσέτι νήπια κοινωνικά, ὑπολογιζομένου τοῦ μικροῦ χρόνου τῆς ἀνεξαρτητικῆς κοινωνικῆς ἡμῶν ὑπαρξεως, ἀλλ' ὑπαρξὶς ἡμῶν ἤρξατο ἐν τῷ μέσῳ πολιτισμένου αἰῶνος καὶ ἐπομένως τὰ ἔτη ἡμῶν πρέπει νὰ μετρῶνται ὡς περιλαμβανόμενα ἕκαστον πλέον τοῦ ἐνὸς τῶν ἄλλων ἐθνῶν τὰ ὁποῖα διήνυσαν τόσα ἔτη μεγάλης καὶ παχυλῆς βαρβαρότητος· ἐκτὸς δὲ τούτων, ὅταν κατὰ πρῶτον κυβερνήσεις ταχεῖα ἦλθεν ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἦλθεν ἐφωδιασμένη καὶ περιβεβλημένη μὲ ὅλα τὰ μέσα καὶ μέσα ἀφθονα ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ἰσχύος, διὰ νὰ βελτιώσῃ τὴν κατάστασιν τοῦ ἔθνους, καὶ νὰ προσαγάγῃ αὐτὰ· δὲν εἶχεν ἀνάγκην νὰ ἀρυσθῇ μέσα ἐκ τῶν παραλελυμένων τότε καὶ ἐξευτελισμένων πόρων τοῦ ἔθνους, διὰ νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὰς συνέπειας καὶ τὰς ἀτελείας τῶν ἐκ τῆς καταστάσεως ταύτης προηγουμένων πραγμάτων· εἶχε λοιπὸν ἰσχύϊν νὰ καταστείλῃ τὰς ἀταξίας, νὰ περιστείλῃ εἰς δίκαιον ὅρον τὰς ἀπαιτήσεις, νὰ καταπνίξῃ τὰ πάθη, νὰ δώσῃ ὥθλησιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ τῆς βιομηχανίας, νὰ καταστήσῃ εὐχερῇ τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας, ν' ἀναπτύξῃ ἐν ἐνὶ λόγῳ τοὺς ἐθνικοὺς πόρους· ἀλλὰ διατὶ ν' ἀνατρέχωμεν εἰς τὴν κατάρατον ἐκείνην ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποῖαν εὐρισκόμενοι ὑπὸ ἐπιτροπείαν, ὑπερβίναμεν ὅλας τὰς ζημίας ὅσας συνήθως ὑποφέρουν αἱ ἐπιτροπεύμενοι, καὶ χειρίστως τούτων διότι ἐκεῖνοι μὲν ἐπιτροπεύοντο ὑπὸ συγγενῶν των, ἡμεῖς δὲ ἐπιτροπεύθημεν ὑπὸ ξένων, καὶ σμήνους μάλιστα ξένων, ἐλθόντων νὰ διανεμῶσι μεταξὺ των τὸ δάνειον τὸ ὅποιον πρὸς ἀγαθοὺς σκοποὺς ἐδόθη, καὶ ἐπιβαρύνει τοσοῦτον ἐπαχθῶς ἡδὴ τὸν τράχηλόν μας; αἱ μετὰ ταῦτα κυβερνήσεις ἡμῶν ἠκολούθησαν ἀρα διαφορετικὴν ὁδόν; εἰσέγαγον καὶ ὑπεστήριξαν βιομηχανίαν τινα; οὐχί· ἐκτὸς μόνον τοῦ ἐν Πάτραις βαμβάκοκλωστικοῦ καταστήματος πρὸς διατήρησιν καὶ αὐξήσιν τοῦ ὁποίου τόση μικρὰ προστασία

ἐχορηγήθη, ὥστε ἂν δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἀκράματος τοῦ διεσπύου τοῦ ζῆλος, καὶ ἡ γενναία τοῦ Κ. Λάμπρου Γεωργακοπούλου συνδρομὴ καὶ ὑποστήριξις, ἤθελεν εἶσθαι διαλυμένοι. Ἐκαμεν δρόμους διὰ νὰ εὐκολύνωσι τὴν συγκοινωνίαν τοῦ Κράτους, τόσον ἀναγκαῖαν καὶ διὰ τὰ ἰδιωτικά συμφέροντα, καὶ διὰ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν; οὐχί· καὶ ὑπάρχει μεγαλητέρα ἀπόδειξις ἀγριότητος κοινωνίας τινος, παρ' ὅταν αἱ τῆς συγκοινωνίας δημοσίοι ὁδοί, ὁμοιάζουν τὰς τῶν ἀγρίων καὶ ὀρεσιτρόφων θηρίων; δὲν λέγομεν τι περὶ τοῦ ψηφισθέντος σιδηροδρόμου μεταξὺ Πειραιῶς, διότι τοῦτο εἶναι πρὸς περιγέλων τῆς καταστάσεώς μας! ἔπειτα καὶ τοῦτο εἶναι ἔργον ἰδιωτικῆς βοήθειας, ἦτον ὅμως ἀναγκαιότερον καὶ προτιμώτερον νὰ μεταπεισθῇ ὁ Κύριος Τσιτσῆς, νὰ χρησιμεύσῃ ἡ χορηγηθεῖσα παρ' αὐτοῦ διὰ τὸν σιδηρόδρομον δαπάνη, εἰς κατασκευὴν καὶ ἐξακολούθησιν τῆς δημοσίας ὁδοῦ μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Κορίνθου· ἔχομεν ναυτικὸν πολεμικόν; οὐχί· μᾶς ἔμειναν μόνον αἱ ἀναμνήσεις τῶν ἐνδόξων κατορθωμάτων τῶν ναυτικῶν μας, καὶ τινα λειψάνα σεσηπότα 70 πλοίων τὰ ὁποῖα πρὸ 23 ἐτῶν εἶχομεν. ἔχομεν δημόσια καταστήματα; οὐχί· ἐκτὸς, δύο ἢ τριῶν τελωνιακῶν καταστημάτων, καὶ τὸ δημόσιον πληρόνει ὑπέρογκον τόσα ἔτη ἐνοίκια διὰ τὰ καταστήματα τῶν διοικητικῶν, τῶν δικαστικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν τῆς· ἀλλὰ περὶ τίνος γενικοῦ πράγματος δυνάμεθα νὰ ἐξετάσωμεν καὶ νὰ τὸ εὐρώμεν; οὔτε μέσα βελτιώσεως καὶ ἀναπτύξεως τῆς γεωργίας εἰσῆχθησαν, οὔτε νέος ἀπεστάλησαν νὰ μορφωθῶσιν ὡς τεχνῖται καὶ βιομηχάνοι, καὶ νὰ ἐπαναφέρωσι τὰς γνώσεις ταύτας ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐκ τῆς Εὐρώπης, ὅπου οἱ προπάτορες ἡμῶν τὰς μετέδωκαν, οὔτε ἄλλο τι ἐγένετο· ἡ δημοσία ἐκπαίδευσις ἔλαβε πρόοδόν τινα, ἀλλὰ κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος οφείλεται εἰς τὰς ἰδιωτικὰς προσπάθειας καὶ εἰς τὸ φιλομαθές τοῦ ἐλληνικοῦ πνεύματος. Ἐνῶ δὲ τοιαύτη ἡ ἀδράνεια καὶ ἡ ἀπρονοησία τῶν κατὰ καιροὺς κυβερνήσεων, διαδεχομένων τῆς μιᾶς τὰ σφάλματα τῆς ἄλλης, καὶ περιστρεφόμενων κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ πλημμελοῦς κύκλου, μὲ μικρὰς καὶ ἀσημάντους ἐξαιρέσεις, διὰ νὰ εἰπώμεν τὴν πραγματικὴν ἀλήθειαν· ἀπ' ἐναντίας αἱ ἰδιωτικαὶ προσπάθειαι εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἰδιωτικοῦ πλούτου ὑπερέβησαν πᾶσαν προσδοκίαν, καὶ ἂν περιέβη τις τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἂν λάβῃ ὑπ' ὄψιν πόσα ἐκ τοῦ μηδενὸς ἐγένοντο διὰ τῶν ἰδιωτικῶν χειρῶν καὶ μέσων, θέλει θαυμάσει, καὶ θέλει εἶπῃ ὅτι ὁ Κύριος Πισκατόρης πρέσβυς ἄλλοτε τῆς Γαλλίας ἐν Ἑλλάδι, ἐπανελθὼν ἐκ τῆς περιοδείας του εἶπεν· g' ai vi partout la main du particulier, en aucun lieu le doigt du gouvernement. Πανταχόθεν ἀπῆντησα τὴν χεῖρα τοῦ ἰδιώτου, οὐδαμοῦ δὲ τὸν δάκτυλον τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ τοιαύτη λοιπὸν ἐλαττωματικὴ τοῦ παρελθόντος κατάσταση ἃς μᾶς γίνεται παράδειγμα καὶ ἔλεγχος πρὸς διόρ-

θωσιν εἰς τὸ μέλλον, διότι ἂν ἀκολουθῶμεν τὴν αὐτὴν ὁδὸν, ἡ ἀπώλεια εἶναι ἀφευκτος· δὲν ἐννοοῦμεν δὲ ὅτι δύνανται νὰ γίνωσι διὰ μιᾶς πολλὰ καὶ μεγάλα πράγματα, ἀλλὰ κατὰ τὰ ἐνόντα μέσα τὰ δυνάμενα.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Διωρίσθησαν εἰς τὸ ἐνταῦθα πρωτοδικεῖον Δικασταὶ οἱ ΚΚ. Ι. Πολίτης καὶ Π. Κωνσταντόπουλος, μετατεθέντες ὁ μὲν ἐκ Ναυπλίου, ὁ δὲ ἐκ Λαμίας.

— Τὸ μεσονύκτιον τῆς 27—28 τοῦ λήξαντος μηνὸς καὶ ἔτους ὁ φρούραρχος Ῥίου εἰδοποίησε τὴν ἐνταῦθα Νομαρχίαν ὅτι σημαντικὸν τι συμβάν συνέβη εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος κατὰ δὲ τὰς ὑπονοίας αὐτοῦ, ὅτι λησταὶ δῆθεν ἔλαβον τὰ δύο περάματα καὶ διέβησαν εἰς τὴν Πελοπόννησον· καὶ ἐνῶ ταῦτα εἰδοποιεῖ ἐνταῦθα ὁ Κ. Φρούραρχος, ἐκ τοῦ φρουρίου ἐρρίφθησαν ἱκανοὶ πυροβολισμοί· τῆς τοιαύτης εἰδήσεως εὐτυχῶς οἱ πολῖται διὰ τὸ πάρωρον οὐδεμίαν γνῶσιν ἔλαβον, αἱ ἀρχαὶ ὅμως ἅπασαι συνεταράχθησαν καὶ ἐτέθησαν εἰς μεγίστην κίνησιν, στρατιῶται ἀπεστάλησαν διὰ ξηρᾶς καὶ τὸ πλοῖον ἡ Μεθώνη διὰ θαλάσσης· τὴν πρωτὴν ἐπιστρέψαντος τοῦ πλοίου πρώτου ἐγένετο γνωστὸν ὅτι μὴδὲν ἔλαβε χώραν, οὔτε ληστὴς ἐφάνη, οὔτε τὰ περάματα ἐσυλλήφθησαν· ὁ φρούραρχος τοῦ Ῥίου ἰδὼν πυρὰν εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος ὕψωσε φανὸν, ὁ δὲ τοῦ Ἀντιρρίου ἀνταπεκρίθη διὰ τοῦ αὐτοῦ σημείου· τοῦτο ἔρκεσε νὰ αὐξήσῃ τὰς ὑπονοίας τοῦ φρουροῦ Ῥίου καὶ ἀμέσως ἐπυροδόλησεν αὐτὸς, καὶ οἱ σύμφρουροι αὐτοῦ πολλάκις, ἐκ τούτων δὲ τῶν πυροβολισμῶν καὶ τῶν φανῶν ἐγεννήθη ἡ περὶ ληστῶν ἐσφαλμένη ὑπόνοια εἰς τὸν Κύριον Φρούραρχον.

— Ὁ λόγος τοῦ Βουλευτοῦ Χουρμούζη ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς βοήθειας τοῦ θεάτρου, διὰ τὸ εὐτράπελον καὶ κωμικὸν αὐτοῦ εἶναι ἐπιτυχέστατος καὶ ἀνεγνώσθη μετ' εὐχαριστήσεως· ἀλλὰ συγχρόνως γενικὴν ἐπροξένησε λύπην, διότι ἀπὸ τοῦ σοβαροῦ καὶ σπουδαίου θέματος τῆς Βουλῆς γίνονται τοιαῦτα ἀστεῖαι παραστάσεις· πολλὰ καὶ χρήσιμα καὶ ἀναγκαῖα καὶ σοβαρὰ ἀντικείμενα ὑπάρχουν, εἰς τὰ ὅποια πρέπει ν' ἀσχοληθῶσιν οἱ Κύριοι Βουλευταὶ μας.

— Εἰς θέσιν Κορφοξυλιά τῶν Καλαβρύτων ἐπράχθη τὴν 23 Δεκεμβρίου ληστεία κατὰ διαφορῶν ἐμπόρων μεβαινόντων ἐντεῦθεν εἰς Καλάβρυτα· οἱ λησταὶ ἀφῆρσαν τὰ ἐμπορεύματα καὶ λοιπὰ πράγματα καὶ χρήματα αὐτῶν, οὐδένα ὅμως ἐκακοποίησαν.

— Τὸ συμβάν, κωμικὸν ἄλλως, τῆς νυκτὸς τῆς 27—28 Δεκεμβρίου καὶ αἱ μικραὶ αὗται ληστεῖαι αἱ συμβαίνουσαι δυστυχῶς εἰς τὸν Νομόν μας, ἔδωκαν ἀφορμὴν ὑπνοῖων καὶ φόβων εἰς τοὺς συμπολίτας μας ὅλως ἀβασίμων κατὰ τὴν ἡμετέραν κρίσιν· ἐν τούτοις ἡ ἐκφραζομένη παρὰ πάντων ἐπιθυμία τοῦ νὰ ὑπάρχῃ διοίκησις Τάγματος ἐν τῇ πόλει Πατρῶν καὶ ἐπομένως ἱκανὴ δύναμις τῆς φρουρᾶς εἶναι δικαία καὶ συμφέρουσα τὰ μέγιστα εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ εἰς τὴν πρόοδον τῆς πόλεως ταύτης· ὑπάρχουσιν ἐνταῦθα Τράπεζαι δύο καὶ τρία Ἀσφαλιστικὰ καταστήματα, ὑπάρχουν μεγάλα ἐμπορι-

κὰ καταστήματα, ἐνταῦθα εἶναι ἡ ἀποθήκη τοῦ ἐμπορίου τῆς τε Πελοποννήσου καὶ μεγάλου μέρους τῆς Στερεᾶς. Εἰς τοιαύτην λοιπὸν μεγάλην ἐμπορικὴν πόλιν εἶναι ἀναγκαιότατον νὰ ὑπάρχῃ ἱκανὴ φρουρὰ διὰ νὰ ᾔναι γνωστὸν καὶ εἰς τοὺς διαφοροὺς ἐμπόρους τῆς Εὐρώπης τοὺς πέμποντας ἐνταῦθα τὰ ἐμπορεύματά των καὶ τὰ χρήματα, ὅτι ἔχουσι πληρεστάτην ἀσφάλειαν.

— Ἐκ τῆς Γαλλικῆς ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων ἐρανιζόμεθα τὰ ἑξῆς.

Γράφουν ἐξ Ὁδησσοῦ ἀπὸ τῆς 10 Δεκεμβρίου εἰς τὴν Αὐστριακὴν ἐφημερίδα, τὰ ἐπόμενα. Τρία ἐχθρικά ἀτμόπλοια ἔφθασαν χθὲς εἰς τὸν λιμένα μας ὡς πρεσβευτικά, καὶ ἐπέδωκαν ἔγγραφα πρὸς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν τῆς πόλεως· ἄγνωστον εἶναι εἰσέτι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀποστολῆς των. Βεβαιοῦται ὑπέρποτε ὅτι ὑπάρχει προσχεδιασμένη προσβολὴ κατὰ τοῦ Κινδούργου διὰ ν' ἀναγκάσῃ τὴν φρουρὰν τοῦ μικροῦ τούτου φρουρίου νὰ παραδώσῃ τὰ ὅπλα.

Λέγεται εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς κύκλους περὶ προσφάτου συνθήκης γενομένης μεταξὺ τῶν κυβερνήσεων τῆς Πετροπόλεως καὶ τῆς Βασιγκτῶνος, διὰ τῆς ὁποίας ὑποχρεοῦνται τὰ δύο Κράτη νὰ παράσχωσιν ἀμοιβαίαν βοήθειαν ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐκραγῇ πόλεμος μεταξὺ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων· κατὰ τινὰ δὲ βεβαιωτέραν φήμην θέλει γίνῃ διαπραγματεύσεις ν' ἀγοράσῃ παρὰ τῆς Ἀμερικῆς ἡ Ῥωσσία 45—50 πολεμικὰ πλοῖα.

Πρὸ τινων ἡμερῶν φθάνουσιν ἐνταῦθα μεγάλα στρατιωτικὰ σώματα ἐκ Καλούγας, Βλαδιμίρου καὶ Ὁρέκης· αἱ γενόμεναι προπαρασκευαὶ διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ πολέμου τὴν ἀνοίξιν εἶναι ὑπέρποτε σηματικώταται· αἱ ὁχυρώσεις τοῦ Νικολάιεφ ἀπεπερατώθησαν ὁ δὲ στρατηγὸς Τότλεβεν ἐπανῆλθεν ἐκ Πετροπόλεως ἐνταῦθα.

— Ἡ αὐτὴ τῶν Συζητήσεων ἐφημερίς ἀναφέρει τὰ ἑξῆς.

Εὐρίσκομεν ἐν τινι ἐφημερίδι τὴν ἀκόλουθον παρατήρησιν· ὁ στρατιώτης ἐν μὲν τῇ Ἀγγλίᾳ ἀπαιτεῖ δαπάνην ἑτησίαν 538 φράγκων, ἐν Γαλλίᾳ 340, ἐν Πρωσίᾳ 240, ἐν Αὐστρίᾳ 212, ἐν δὲ τῇ Ῥωσίᾳ 120 φράγκα· ὥστε ἡ Ῥωσσία κατὰ τὴν ἐφημερίδα ταύτην δύναται νὰ διατηρήσῃ 4 1/2 στρατιώτας ἀντὶ ἑνὸς τῆς Ἀγγλίας, 3 10/12 ἀντὶ ἑνὸς τῆς Γαλλίας, 2 ἀντὶ ἑνὸς τῆς Πρωσίας καὶ ἓνα 25/30 ἀντὶ ἑνὸς Αὐστριακοῦ στρατιώτου.

— Ἐνθυμῶνται οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κορβέτα ἡ Σοβαρὰ ἡ σταθμεύουσα πρότερον ἐν τῷ λιμένι τῆς πόλεώς μας, ἔφερεν ἐλθοῦτα ἐκ Πειραιῶς σαρκοφάγον ἀρχαιοτάτην εὑρεθέντα εἰς Βυρητόν· ὁ σαρκοφάγος οὗτος μετεκομίσθη εἰς Γαλλίαν καὶ ἀνευρέθη ὅτι περιεῖχε τὰ λείψανα βασιλέως τῶν Σιδωνίων, εἶχε δὲ καὶ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν, τὴν ὁποίαν ἐρανιζόμεθα ἐκ Γαλ. ἐφημερίδος.

Ἐν τῷ μηνὶ Βύλῳ τὸ 14 ἔτος τῆς βασιλείας μου, ἐγὼ Ἀσμουὺν Ἀδάρδ βασιλεὺς τῶν Σιδωνίων υἱὸς τοῦ Τεβουνάδου βασιλέως ὡσαύτως τῶν Σιδωνίων καὶ τῆς Ἀμερτρικῆς μητρός μου, μεγάλης ἐρίσεως τῆς Ἑσθῆρ, ἄστρον τῆς Ἀφροδίτης, ἐν Βαβυλῶνι. Ἐκ τούτου γίνεταί φανερόν ὅτι εἰς τὸ ἄνθος τῆς νεότητός μου ἐν μέσῳ τῶν ἡδονῶν τῶν ἀρωματικῶν οἶνων μου, ἡρπάγην ὑπὸ τοῦ θανάτου. Ἐκ τοῦ ἐπικηδείου σπηλαίου ἐνθα ἀναπαύονται τὰ ὅσῃ μου, τὸ ὅποιον ὁ ἴδιος κατεσκεύασα, ἐπικαλοῦμαι πᾶσαν δυναστείαν, πᾶσαν γενεάν ἐπομένην καὶ πάντα ἄνθρωπον νὰ μὴ παραδιάσῃ τὸ ἄστυλόν τῆς ἀναπαύσεώς μου, νὰ μὴ ἀνοίξῃ τὸν τάφον μου, νὰ μὴ μεταβά-

καλύμματα αὐτοῦ, οὔτε ν' ἀφαιρέσει τὰς ἐντὸς αὐτοῦ προσφορὰς· εἶναι προσφοραὶ ἀνθρώπων! Πλησίον μου κεῖνται οἱ τάφοι τῆς μητρός μου Ἀμερτρίας μεγάλης ἱερίσσης τοῦ Ἀσθηρτῆ, ὅστις ἀνήγειρε τὸν ναὸν τοῦ Βόαλ ἐν Βαβυλῶνι, καὶ ὁ τῆς Ἐλουάκης ἀδελφῆς μου ἡ ὁποία μεγαλοκρεπῆ προσέφερε δῶρα εἰς τὸν ναὸν τοῦ Δαμῖνου.

— Ἐκ τῆς ἐν Τεργέστη ἐφημερίδος ὁ Διαβόλετος ἐρανίζομεθα τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον περὶ τοῦ περιφημοῦ μουσικοῦ Γεωργίου Βένδα. Μόλις ἐξέφυξεν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἡ σύζυγός του, ἔτρεξεν εἰς τὸ κλειδοκύμβαλόν του ἐπιθυμῶν νὰ ἐκφράσῃ διὰ μουσικῶν ἤχων τὴν βαθυτάτην λύπην του· ἀλλ' εὐθὺς ἀπασχοληθεὶς εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς μουσικῆς, λησμένησεν τὸ θλίβερόν ἀντικείμενον τοῦ αὐτοσχεδιασμοῦ του· ὅταν δὲ μετ' ὀλίγον παρουσιάσθῃ πρὸς αὐτὸν ὁ ὑπηρετὴς τοῦ διὰ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ ἂν ἔπρεπε νὰ ἐκδώσῃ προσκλήσεις διὰ ν' ἀναγγεῖλῃ τὸ λυπηρὸν συμβάν, εἰσῆλθεν ὁ Βένδας εἰς τὸ δωμάτιον τῆς συζύγου του διὰ νὰ τὴν συμβουλευθῇ περὶ τούτου, καὶ μόνον ὅταν εἶδε τὸ ἄψυχον σῶμά της ἐνθυμήθη τὴν δυστυχίαν ἡ ὁποία τῷ ἐπῆλθεν.

Κάτοικός τις τῶν προαστείων τῶν Παρισίων εἶχε πρό τινων ἐτῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἱκανώτατον ὑπηρετὴν, ὅστις μίαν μόνον ἔλλειψιν εἶχεν ὅτι ἦτο βυθισμένος εἰς μεγάλην μελαγχολίαν· ἐρωτηθεὶς πολλάκις περὶ τούτου παρὰ τοῦ κυρίου του, τῷ ἀπεκρίθη· τί θέλετε; δὲν δύναμαι νὰ σᾶς τὸ εἶπω. Πρωίαν τινα ὁ ὑπηρετὴς εὐρέθη πνιγμένος ἐντὸς τοῦ δωματίου του, καὶ παρ' αὐτῷ ἡ ἐξῆς ἐπιστολὴ ἀπευθυνομένη πρὸς τὸν κύριόν του. « Πολλάκις με ἠρωτήσατε περὶ τῆς αἰτίας τῆς λύπης μου, ἀκούσατέ την καὶ συλληπηθήτε με. Ἠγάπων τὴν σύζυγόν σας, διὰ νὰ τὴν βλέπω δὲ συνεχῶς, διὰ νὰ εἶμαι παρ' αὐτῇ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν σου· ἀλλὰ βλέπων ὅτι τὸ ὀλέθριον πάθος μου, θὰ με ὠθήσῃ εἰς ἔλλειψιν σεβασμοῦ πρὸς αὐτὴν, προτιμῶ ν' ἀποθάνω ».

Ἀριθ 572.

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Πάτραις Πλημμελειοδικῶν.

Συγκείμενον ἀπὸ τοὺς Δικαστὰς Δημήτριον Κυπαρίσσην Πρόεδρον, Μιχαὴλ Παλαμᾶν, Θ. Γαβριὴλ Ἀνακριτὴν, Πέτρον Γαλανόπουλον καὶ Γεώργιον Ζέρμαν Δικηγόρους, κωλυομένων τῶν λοιπῶν Δικαστῶν τῶν Παρέδρων καὶ τοῦ ἐνταῦθα Πταισματοδίκου παρόντων τοῦ τε Εἰσαγγελέως Κωνσταντίνου Λεκάτη καὶ τοῦ Ὑπογραμματέως Γερασίμου Μέγαρη, κωλυομένου τοῦ Γραμματέως.

Συνεδριάσαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τὴν 26 Νοεμβρίου 1855 ἵνα δικάσῃ τὸν ἐπὶ ἀντιποιήσει ἔργων ἱατροῦ καὶ φλεβοτόμου κατηγορούμενον Παναγιώτην Καζαντζῆν παρόντα καὶ ὑπερασπιζόμενον ὑπὸ τοῦ συνηγόρου του Πανσυχία Χοῖδᾶ δικηγόρου.

Τὸν εἰρημένον κατηγορούμενον ἐκάλεσεν ὁ παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ τούτῳ Εἰσαγγελεὺς εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ἵνα δικάσῃ ὡς ὑπαίτιος ὅτι κατὰ τὸ Ε. Ε. εἰς Σουδενᾶ καὶ τὰ πλησιάζοντα χωρία μετέρχεται ἔργα ἱατροῦ ἄνευ ἀδείας τῆς ἀρμοδίου ἀρχῆς δίδων πρὸς τοὺς ἀσθενεῖς φάρμακα καὶ τὰ παρόμοια καὶ ὅτι ἄνευ ἀδείας τοῦ Νομο-

ἱατροῦ Ἀχαΐηλιδος ἐπαγγέλλεται τὸν φλεβοτόμον.

Προκειμένης συζητήσεως.

Ἐξετάσαν τὸν κατηγορούμενον περὶ τῆς ταυτότητός του.

Ἀκούσαν τοῦ Εἰσαγγελέως ἀπαγγείλαντος τὴν κατηγορίαν.

Τῶν μαρτύρων τῆς κατηγορίας καὶ ὑπερασπίσεως ἐνόρκως ἐξετασθέντων.

Τοῦ κατηγορουμένου ἀπολογηθέντος.

Ἀκροασάμενον

Τοῦ Εἰσαγγελέως ἀναπτύξαντος τὴν κατηγορίαν καὶ ζητήσαντος τὴν ἐνοχὴν τοῦ κατηγορουμένου.

Τοῦ συνηγόρου ζητήσαντος τὴν ἀθώωσιν αὐτοῦ.

Ἰδὼν τὴν δικογραφίαν καὶ

Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ γενομένης ἀνάκρισιν καὶ συζήτησιν καὶ τὰς ἐνόρκους καταθέσεις τῶν μαρτύρων προέκυψεν ὅτι ὁ κατηγορούμενος Παναγιώτης Καζαντζῆς κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη εἶχε διορισθῇ ἐμβολιαστῆς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Καλαβρύτων καὶ Λακεδαιμόνος, καὶ ὅτι ὡς τοιοῦτος ὑπηρετήσεν ἱκανὸν χρόνον, μετέπειτα δὲ ἀπηλλάγη τῶν ἔργων τούτων δυνάμει ὑπουργικῆς διαταγῆς· ἔκτοτε δὲ μετέρχεται τὸν φλεβοτόμον ἐνῶ δὲν ἔχει τὴν πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενην ἀδειαν, καὶ ὅτι συνήθως μετέρχεται καὶ τὰ ἔργα ἱατροῦ ἐπισκεπτόμενος διαφόρους πάσχοντας καὶ χορηγῶν αὐτοῖς φάρμακα χωρὶς νὰ ᾔναι ἀναγνωρισμένος ὡς τοιοῦτος παρὰ τοῦ ἱατροσυνεδρίου καὶ ἐφοδιασμένος μὲ τὴν προσήκουσαν ἀδειαν· ὅτι καθὰ ἐβεβαίωσαν οἱ μάρτυρες Παναγιώτης Γ. Χαϊδόπουλος, Ἀγγελ. Μποζιώτης καὶ Π. Ν. Χαϊδόπουλος κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐνεστ. Ε. καὶ πρὶν ἐπεσκέψθαι διαφόρους ἀσθενεῖς καὶ ἐπληρώθῃ παρ' αὐτῶν διὰ τὴν ἱατρικὴν του συνδρομήν· ἐξ ὧν δὲ τούτων ἀποδεικνύεται ἀρκούντως καὶ πείθεται τὸ Δικαστήριον, ὅτι ἀντεποιήθη οὗτος ἔργα ἱατροῦ καὶ φλεβοτόμου ἄνευ ἀδείας τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν· ὅθεν καθίσταται ἐνοχὸς τῆς ἀποδιδόμενης αὐτῷ κατηγορίας τὰ δὲ παρὰ τῶν μαρτύρων τῆς ὑπερασπίσεως κατατεθέντα δὲν ἀνατρέπουσι τὰς θετικὰς καὶ ὠρισμένας μαρτυρίας τῶν τῆς κατηγορίας μαρτύρων, καθόσον μάλιστα καὶ αὐτοὶ οὗτοι οἱ τῆς ὑπερασπίσεως μάρτυρες ἐβεβαίωσαν ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἐξασκεῖ τὸ τοῦ φλεβοτόμου ἐπάγγελμα, εἰς μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχουσι τοιοῦτοι, διημφισβητήσαντες μόνον, τὸ ὅτι οὗτος ἐπαγγέλλεται καὶ τὸν ἱατρόν.

Διὰ ταῦτα.

Κηρύττει ἐνοχὸν τὸν Παναγιώτην Καζαντζῆν ὅτι κατὰ τὸ ἐνεστ. ἔτος εἰς Σουδενᾶ καὶ τὰ πλησιάζοντα χωρία μετέρχεται ἔργα ἱατροῦ ἄνευ ἀδείας τῆς ἀρμοδίου ἀρχῆς, δίδων εἰς τοὺς ἀσθενεῖς φάρμακα καὶ τὰ παρόμοια, καὶ

ὅτι ἀνευ ἀδείας τοῦ Νομοῦ τοῦ Ἀχαϊοῦ ἡλίδος ἐπαγγέλλεται τὸν φλεβοτόμον.

Ἀπεφασίσθη ἐγένετο καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Πάτραις τὴν 26 Νοεμβρίου 1855.

Ὁ Πρόεδρος

Δημ. Κυπαρίσσης,

Μ. Παλαμᾶς,

Θ. Γαβριήλ,

Π. Γαλανόπουλος,

Γ. Ζέρμας.

Ὁ ὑπογραμματεὺς

Γεράσιμος Μέγαρης.

Μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

Ἀκούσαν τοῦ Εἰσαγγελέως ζητήσαντες νὰ καταδικασθῇ ὁ κηρυχθεὶς ἔνοχος εἰς δέκα ἡμερῶν φυλάκισιν καὶ τὰ ἐξόδα εἰς ἀνάλογον χρηματικὴν ποινὴν δραχμᾶς 50 καὶ νὰ διαταχθῇ ἡ δημοσίευσίς τῆς ἀποφάσεως διὰ μιᾶς τῶν ἐγγυρίων ἐφημερίδων δαπάνῃ τοῦ κατηγορουμένου.

Τοῦ συνηγόρου ζητήσαντες τὸν ἐλάχιστον ὅρον

Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ ἡ πράξις αὕτη τοῦ κατηγορουμένου προβλέπεται καὶ τιμωρεῖται ἀπὸ τὰ ἄρθρα 231 καὶ 232 τοῦ Ποιν. Νόμου συνδυασμένον μὲ τὸ ἄρθ. 1 καὶ 6 τοῦ ἀπὸ 30 Ἰαννουαρίου Βασιλ. Διατάγματος περὶ φλεβοτομίας ἔχοντα οὕτω.

231. Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ ἑκατὸν δραχμῶν τιμωρεῖται ὁ ἀντιποιούμενος ἀνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως, δημοσίαν τινὰ ὑπηρεσίαν, καὶ ἰδίως τὰ ἔργα κολλυβιστοῦ, ἐμπορομασίτου, ἱατροῦ, χειρουργοῦ, μαίας, κλητῆρος δικαστηρίου, ἢ ἄλλου δημοσίου ὑπηρετοῦ ὡσαύτως καὶ ὁ ἐπεκτείνων τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀνηκούσης εἰς αὐτὸν δημοσίας ὑπηρεσίας ὑπὲρ τὰ ὅρια τῆς ἐξουσίας του, εἰς ἔργα τὰ ὅποια τὸν εἶναι ἀπηγορευμένα.

232. Πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις ἐκδοθεῖσα εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἀρθρῶν 227, 231 ἀφοῦ γενῇ τελεσιδικίας, πρέπει νὰ δημοσιεύεται μὲ ἐξόδα τοῦ καταδικασθέντος διὰ τινος ἐγγυρίου ἐφημερίδος, προσδιωριζομένης παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου ἢ δι' ἄλλου περιοδικοῦ φύλλου.

1. (Τοῦ περὶ ἐπαγγέλματος τῶν φλεβοτόμων) ὅστις θέλει νὰ μετέρχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐπάγγελμα τοῦ φλεβοτόμου, ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἔχῃ ἰδιαιτέραν ἀδειαν τοῦ κατὰ τόπον ἐπάρχου τὴν ὁποίαν οὗτος θέλει δώσει μετὰ προηγηθεῖσαν ἐξέτασιν τοῦ ὑποψηφίου ἀπὸ τινος παραδεδεγμένου ἱατροῦ ἢ χειρουργοῦ καὶ κατὰ τὴν περὶ τούτου δοθεῖσαν ἀπόφασιν ἐκτὸς τούτου ὁ ὑποψήφιος εἶναι ὑπόχρεως νὰ παρουσιάσῃ ἀποδεικτικὸν ἐνὸς καὶ ἡμίσεως χρόνου πράξεως, ὑπὸ τῇ ἐπιστάσει ἀναγνωρισμένου ἐνὸς ἱατροῦ ἢ χειρουργοῦ.

6. Εἰς τὸν παραβάτην τούτων τῶν διατάξεων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως τὰ διχλασθέντα εἰς τὸ ἄρθ. 231 ἄρθ. τοῦ Ποιν. Νόμου.

Διὰ ταῦτα

Ἰδὼν καὶ τὰ ἄρθρα 30 καὶ 32 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καὶ 82 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Καταδικάζει τὸν κηρυχθέντα ἔνοχον ναγιώτην Καζαντζήν, ἐτῶν 47 γεννηθέντα καὶ κατοικοῦντα εἰς Σουδενᾶ τῶν Καλαβρύτων εἰς πέντε ἡμερῶν φυλάκισιν, εἰς δεκαπέντε (15) δραχμῶν χρηματικὴν ποινὴν καὶ εἰς τὰ ἐξόδα τῆς δίκης καὶ τέλη τῆς σημάτων εἰσπρακτέα καὶ διὰ προσωπικῆς αὐτοῦ κρατήσεως ἐκ δραχμ. 59 καὶ 50/100.

Διατάσσει τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως εἰς τὴν ἐγγυρίον ἐφημερίδα «ὁ Συνταγματικὸς Μίνως» δαπάνῃ τοῦ καταδικασθέντος.

Ἀπεφασίσθη ἐγένετο καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Πάτραις τὴν 26 Νοεμβρίου 1855.

Ὁ Πρόεδρος

Δημ. Κυπαρίσσης,

Μ. Παλαμᾶς,

Θ. Γαβριήλ,

Π. Γαλανόπουλος,

Γ. Ζέρμας.

Ὁ ὑπεγραμματεὺς

Γερ. Μέγαρης.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν

Πάτραι τὴν 13 Δεκεμβρίου 1855.

Ὁ Γραμματεὺς

(Γ. Σ.)

Ν. Α. Βαχατώρης.

Ἀριθ. 6183.

Α. πρόγραμμα ὀναγκαστικῆς πωλήσεως καὶ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου κτήματος.

Ὁ κλητὴρ τῶν ἐν Πάτραις πρωτοδικῶν Ἰωάννη. Πετριχιάνος κοινοποιεῖ, ὅτι

Κατὰ τὴν 19 Φεβρουαρίου 1856 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Πατρῶν Ἀνδρέου Στ. Παππαγιαϊνοπούλου, ἔξωθεν τοῦ γραφείου του κειμένου ὑπὸ μιᾶς ἐκ τῶν ἀποθημῶν τῶν ἀδελφῶν Κωνσταντῆ καὶ τῶν 13 τετράγωνον τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν θέλει πλειστηριασθῇ ἀφεύκτως, μία σταφιδάμπελος ἐκ στρεμμάτων 3 καὶ 820 μέτρων καὶ τετρακόσια πενήκοντα μέτρα ἄλwanος κειμένων εἰς τὴν θέσιν Μονοδένδρι τῆς πεδιάδος Πατρῶν, ὡς περιγράφονται εἰς τὴν ὑπὸ πόδα ἐπ' αὐτοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 6156 κατασχετήριον ἐκθεσίν μου τῆς κυριότητος καὶ κατοχῆς τῶν ἀνηλίκων τέκνων κληρονόμων τοῦ ἀποβιώσαντος Ἰωάννου Ζαρουχλιώτη, ἧτοι Ἀλεξάνδρου, Ἐλένης, Ἀκριβοῦλας, καὶ Θεοδώρου, ἐπιτροποκηδεμονομένων παρὰ τῆς μητρὸς των Κωνσταντίνας χήρας Ἰωάν. Ζαρουχλιώτη κατοίκων Φλάμπουρα τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, καὶ ὀφειλετῶν τοῦ Κυρίου Ἀνδρ. Χ. Νικολαΐδου κατοίκου Αἰγίου, ὁ πλειστηριασμὸς αὐτῶν θέλει γίνῃ διὰ τὸ τέλος τοῦ νὰ βάβῃ ὁ κατὰδικῶν δανειστῆς δραχμᾶς πεντακοσίας ἐννενηκοντα ἑπτὰ καὶ λεπτὰ πενήκοντα ἐν ἀριθμ. 597 51/100 διὰ κεφάλαιον, τόκους, δικαστικαστικά ἐξόδα καὶ ἐπιταγῆς κατὰ τὴν κατασχετήριον ἐκθεσιν δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 169 326 ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδικοῦ Καλαβρύτων τῶν ὑπ' ἀριθμ. 1440 151, 868 ἀποφάσεων τοῦ ἐν Πάτραις πρωτοδικείου καὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 222 ἀποφάσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου καθὼς καὶ διὰ ὅλα τὰ ἐξόδα τῆς κατασχέσεως μέχρις ἀποπεραιώσεως κατὰ τὸν ἐν

κωλυομένου του δημάρχου κατά το υπ' αριθ. 3545 έγγραφου του αυτού δημάρχου καθώς και τον μετρητήν Ανδρουτζόν Σωτηρόπουλον, ήλθομεν ένταυθα εϊς την θέσιν Μονοδένδρι, όπου κείται ή σταφιδάμπελος των κληρονόμων του αποβιώσαντος, Ιωάννου Ζαρουχλιώτου κατοίκου Φλάμπουρα, την οποίαν σταφιδάμπελον περιήλθομεν και έπαρατηρήσαμεν ακριβώς την θέσιν και την ποιότητα αυτής, είναι εϊς καλήν κατάστασιν και πρώτης ποιότητας εκ των γεών της ένταυθα θέσεως, είναι δέ έτών ως έγγιστα 15 υπάρχει έντός αυτής μία έλαία και μία συκέα, παρατηρητέον δέ ότι υπάρχει άκαλλιέργητος πρό δύο έτών και άπεριποίητος όλως διόλου, άμέσως δέ διέταξα τον μετρητήν και έμέτρησεν αυτήν και την εύρε στρέμματα βασιλικά 3 και μέτρα 820⁷ όροθετείται δέ ανατολικώς με όμοίαν του Φιλίππου Ζαρουχλιώτη, δυτικώς με όμοίαν του φρουράρχου Γονατά, άρκτικώς με όμοίαν του Γιάννη Μανιάτη, μεσημβρινώς με όμοίαν Παπαγιώτου Παπα. διαμαντοπούλου επίσης δέ εϊς την αυτήν θέσιν όλίγον διάστημα εκ της σταφιδάμπελου υπάρχει ο σταφιδάλων της ειρημένης σταφιδάμπελου εκ μέτρων 900 άδιανεμήτου όντος μετά του Φιλίππου Ζαρουχλιώτου άδελφού του αποβιώσαντος όροθετούμενον ανατολικώς με άλλωνα του Γερογεώργη Ροϊτη, δυτικώς με σταφιδάμπελον Ιωάννου Μανιάκη, άρκτικώς με άλλωνα Η. Παπαδιαμαντοπούλου και μεσημβρινώς με όμοιον Ιωάν. Μανιάκη. όθεν επί παρουσία του ειρημένου παρέδρου κατέσχον αναγκαστικώς την σταφιδάμπελον εκ στρεμμάτων 3 και 820 μέτρων και το ήμισυ του άδιανεμήτου άλλωνος ήτοι μέτρα 450 της κυριότητος και κατοχής των κληρονόμων του αποβιώσαντος Ιωάννου Ζαρουχλιώτου. άμέσως δέ εκτίμησεν αυτά ο πάρεδρος έκαστον στρέμμα διά δραχ. 400, επίσης δέ και το άλλώνιον διά δραχμάς 200 τά 450 μέτρα την άνωτέρω σταφιδάμπελον και άλλωνα κατέσχον αναγκαστικώς διά το τέλος του να πλειστηριασθή και λάβη ο καταδιώκων δανειστής το άνω αναφερόμενον χρέος διά κεφάλαιον, τόκους, δικαστικών έξόδων και έπιταγής δραχμάς 597 51]00 καθώς και όλα τα έξοδα της κατασχέσεως μέχρι αποπερατώσεως κατά τον έν δέοντι τον όποιον θέλει προσαγάγω εϊς την ήμέραν του πλειστηριασμού κατάλογόν μου.

Ο δέ πλειστηριασμός της περι ής ο λόγος σταφιδάμπελου και άλλωνίου, μετά των έν αυτή εύρισκομένων δένδρων θέλει γίνει μετά παρέλευσιν όκτώ 8 έβδομάδων από σήμεραν ήμέραν Κυριακήν ή έορτήν τινα πανηγύρεως την οποίαν ήμέραν θέλει όρίσομεν ρητώς διά των μετά ταύτα εκδοθησομένων προγραμμάτων μας. υπάλληλον δέ επί του πλειστηριασμού, διορίζομεν τον συμβολαιογράφον Πατρών Κύριον Ανδρέαν Στ. Παπαγιαννόπουλον και θέλει ενεργηθή ο πλειστηριασμός έξωθεν του γραφείου του κειμένου υπό μίας των

άποθηκών των άδελφών Κωνστάκη, εϊς το δέκατον τρίτον τετράγωνον της κάτω πόλεως Πατρών, κηρύττοντος διά του κήρυκος κατά την έντόπιαν συνήθειαν και εϊς χρήματα πλειστηριασμού από της δεκάτης ώρας πρό μεσημβρίας, λήγει την δωδεκάτην της μεσημβρίας της αυτής ήμέρας ώραν.

Τιμή δέ ως πρώτη προσφορά της περι ής ο λόγος σταφιδάμπελου μιτά του άλλωνίου της είναι το τέταρτον της εκτιμήσεως, ήτοι δι έκαστον στρέμμα της σταφιδάμπελου δραχμάς 100 διά δέ τον σταφιδάλωνα δραχμάς 50 την οποίαν ταύτην τιμήν όρίσαμεν κατά διαταγήν του καταδιώκοντος δανειστού την οποίαν έπρόσφερεν διά να χρησιμεύση κατά την ήμέραν του πλειστηριασμού.

Η δέ κατακύρωσις θέλει γίνει σύμφωνα με το άρθρον 974 της πολιτικής δικονομίας.

Προσκαλούνται λοιπόν οι έπιθυμούντες την αγοράν ταύτην να έμφανισθώσι κατά την ήμέραν του πλειστηριασμού διά να προσφέρωσι τιμήν αν θέλουν.

Αντίγραφον της παρούσης εκθέσεως θέλει κοινοποιηθή και τοιχοκολληθή εϊς άπαντα τά παρά του νόμου ώρισμένα μέρη και δημοσιευθή δις διά της έν Πάτραις εκδομένης έφημερίδος, ο Συνταγματικός Μίνως.

Όθεν εϊς ένδειξιν τούτων συνέταξα την παρούσαν έκθεσιν κατά την πράξιν αυτής, ήτις αναγνωσθείσα εύκοινώς και μεγαλοφώνως υπογράφεται παρ' έμού του κλητήρος του δημαρχικού παρέδρου και του μετρη. του άπόντων του καταδιώκοντος δανειστού και των ώφειλετών του.

Ο δημαρχικός πάρεδρος

Αναστάσιος Η Παπαδιαμαντόπουλος

Ο Μετρητής

Ανδρουτζός Σωτηρόπουλος

Ο κλητήρ

Ιω. Πετριχιάνος

Έγένετο ή ανήκουσα σημείωσις εϊς τόμον τριακοστόν πέμπτον των βιβλίων των υποθηκών του δήμου Πατρών, υπ' αριθ. πεντακισχιλίοσόν τριακοσιοσόν εξηκοσόν πέμπτον, υπ' αύξοντα αριθμόν πρώτον. Συνετάχθη έν Πάτραις την δεκάτην τετάρτην Δεκεμβρίου του χιλιοστού όκτακοσιοστού πεντηκοστού πέμπτου έτους.

Ο ύπυθηκοφύλαξ Πατρών

(Τ. Σ.) Μ. Δημητριάδης

Διά το ακριβές της αντιγραφής.

Έν Πάτραις την 16 Δεκεμβρίου 1855.

Ο κλητήρ

Ιωάννης Πετριχιάνος.

Ο ύπεύθυνος Συντ. Π. Ι. ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ Μ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ.

δέοντι κατάλογον τὸν ὁποῖον θέλω προσάγει
κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Τιμὴ δὲ ὡς πρώτη προσφορά τῆς περὶ ἧς
ὁ λόγος σταφιδαμπέλου, εἶναι δι' ἕκαστον
στρέμμα δραχμὰς ἑκατὸν, διὰ δὲ τὸν σταφι-
δάλωνα δραχμὰς 50 διὰ τὰ 450 μέτρα·
παρατηρητέον δὲ οἱ ὁ σταφιδάλων εἶναι ἀδια-
νέμητος μετὰ τοῦ Φιλίππου Ζαρουχλιώτου,
συγκείμενος ἐκ μέτρων 900· τὴν ἀνωτέρω
ταύτην τιμὴν, προσέφερεν ὁ καταδικῶν δα-
νειστής διὰ τὴν χρησιμεύσῃ κατὰ τὴν ἡμέραν
τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἡ δὲ κατεκύρωσις θέλει γίνεαι κατὰ τὸ
ἄρθρον 974 πολιτικῆς δικονομίας, ἐκφωονῶ-
τος τοῦ κήρυκος ἀκαταπαύστως, καὶ διδομένου
σημείου διὰ σκηπανίου ἢ κώδωνος καὶ εἰς
χρήματα μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας ἀμέσως μετὰ
τὴν κατακύρωσιν· ὁ δὲ ὑπερθεματιστὴς τῶν
περὶ ὧν ὁ λόγος σταφιδαμπέλου καὶ ἄλλωνος
δὲν θέλει ἀποκτήσῃ ἄλλα δικαιώματα ἐπ'
αὐτῶν εἰμὴ ὅσα καὶ ὁ ὀφειλέτης ἔχαιρεν.

Ἀρξάμενος τοῦ πλειστηριασμοῦ τὴν 10
ῥαν πρὸ μεσημβρίας λήγει τὴν δωδεκάτην
τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὡραν.

Προσκαλοῦνται λοιπὸν εἰ ἐπιθυμοῦντες τὴν
ἀγορὰν ταύτην νὰ ἐμφανισθῶσι κατὰ τὴν ἡμέ-
ραν καὶ ὥραν τοῦ πλειστηριασμοῦ διὰ νὰ
προσφέρωσι τιμὴν ἂν θέλουν.

Ἀντιγράφον τοῦ παρόντος προγράμματος με-
τὰ τῆς προσαρτωμένης κατασχετηρίου ἐκθέσεως
μου, θέλει κοινοποιηθῇ καὶ τοιχοκολληθῇ εἰς
ἅπαντα τὰ παρὰ τοῦ νόμου ὀρισμένα μέρη καὶ
δημοσιευθῇ δις διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδόμε-
νης ἐφημερίδος, ὁ Συνταγματικὸς Μίνως.

Ἐγένετο καὶ ἐξεδόθη ἐν Πάτραις τὴν δε-
κάτην πέμπτην Δεκεμβρίου 1855 ἔτους.

Ὁ κλητὴρ

Ἰωάννης Πετρεχιάδος.

Ἀριθ. 6156.

Ἐκθεσις ἀναγκασ-
τικῆς κατασχέ-
σεως ἀκινήτου
κτήματος.

Ἐν τῇ θέσει μονοδένδρι τῆς
πεδιάδος Πατρῶν

Σήμερον τὴν τρίτην Δεκεμβρίου τοῦ 1855
ἔτους ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 9 Π Μ
ὁ ἀποφαινόμενος κλητὴρ τῶν ἐν Πάτραις
πρωτοδικῶν, παραγγέλλει τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου
Χ. Νικολαΐδη κατόικου Αἰγίου, χρονολογου-
μένην ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου Ε Ε δυνάμει
καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 196|
325 τοῦ ἔτους 1847 ἀποφ. ἐκτελεστῆς
τοῦ εἰρηνοδικείου Καλαβρύτων φερούσης τύ-
πον ἐκτελέσεως ὑπ' ἀριθμὸν 10 ἀπογράφων
καὶ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1440|1501 ἀποφάσε-
ως τοῦ ἐν Πάτραις πρωτοδικείου, φερούσης
τύπον ἐκτελέσεως ὑπ' ἀριθμὸν 335 τῶν ἀ.
πογράφων τοῦ ἔτους 1849 τῆς ὑπ' ἀριθ.
868 τοῦ 1850 ἐτέρας ἐκτελεστῆς ἀποφά-
σεως τοῦ ἐν Πάτραις πρωτοδικείου φερού-
σης τύπον ἐκτελέσεως ὑπ' ἀριθ. 321 ἀπο-
γράφων τῆς ὑπ' ἀριθ. 222 τοῦ 1851 ἐκ-
τελεστῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀρείου πάγου φε-
ρούσης τύπον ἐκτελέσεως 1099 ἀπογράφων
δι' ὧν παραγγέλλομαι ἵνα πρὸς ἐκτέλεσιν

αὐτῶν κατάσχῃ ἀναγκαστικῶς καὶ ἐκθέσω
εἰς πλειστηριασμὸν τὴν ἐνυπόθηκον σταφι-
δάμπελον τῶν ἀνηλίκων τέκνων τοῦ Ἰωάννου
Ζαρουχλιώτη, Ἀλεξάνδρου, Ἑλένης, Ἀκρι-
βούλας καὶ Θεοδώρου, ἐπιτροποκδεμονευο-
μένων παρὰ τῆς μητρὸς αὐτῶν Κωνσταν-
τίνης χήρας Ἰωάννου Ζαρουχλιώτη κατοίκου
Φλάμπουρα τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων πρὸς
πληρωμὴν τοῦ χρέους τῶν ὡς εἰς τὰς ἐν
ταῖς ἀνω μνημονευθείσας ἀποφάσεσι διὰ κε-
φάλαιον, τόκων, δικαστικῶν ἐξόδων, τέλη
σημάνσεων μετὰ τῶν ἐπιδόσεων ὡς ἀκολου-
θῶς α) κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 196 τοῦ 1847
ἐκτελεστὴν ἀπόφασιν τοῦ εἰρηνοδικείου Κα-
λαβρύτων κεφάλαιον δραχ. 202 25|00 τό-
κους αὐτῶν ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1847 μέχρις
6 Ἰανουαρίου 1856 πρὸς 10 0|0 168
26|00 δικαστικὰ ἐξόδα αὐτῆς καὶ κοινο-
ποιήσεως δραχμὰς 65 ἀπογράφου καὶ ἐπι-
ταγῆς ἐξόδα, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 282
20 Αὐγούστου 1855 ἐπιδότηριον τοῦ κλη-
τῆρος Ἰωάννου Μεντζελοπούλου δραχμὰς 8
τόκοι τῶν δικαστικῶν ἐξόδων ἀπὸ τῆς ἡ-
μέρας τῆς ἐπιταγῆς 3 50|00.

Β.) Δικαστικῶν ἐξόδων τῆς ὑπ' ἀριθμὸν
1440 τοῦ 1849 καὶ ὑπ' ἀριθμὸν 868
τοῦ 1852 δύο ἐκτελεστῶν ἀποφάσεων τοῦ
τοῦ πρωτοδικείου δραχμὰς 40 ἀπόγραφον
καὶ ἐπιταγῆς πρώτης πρὸς τὸν ἴδιον ὀφει-
λέτην κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 16 ἐπιδότηριον
τοῦ Ν. Σακελλαρίου τῆς 3 Ἰανουαρίου 1851
δραχ. 15 τόκοι δικαστικῶν ἐξόδων ἀπὸ
τῆς ἐπιταγῆς ταύτης δραχμὰς 25 ἀπόγρα-
φον καὶ δευτέρᾳ ἐπιταγῇ πρὸς τὰ τέκνα
τοῦ ἀποδιώσαντος κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 282
ὡς ἀνωτέρω ἐπιδότηριον δραχμὰς 10.

Γ.) Δικαστικὰ ἐξόδα κατὰ τῆς ὑπ' ἀρι-
θμὸν 222 τοῦ 1851 ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως
τοῦ Ἀρείου Πάγου δραχμὰς 44 50|00 ἀ-
πόγραφον καὶ ἐπιταγῇ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ὑπ'
ἀριθμὸν 282 ἐπιδότηριον δραχ. 5.

Τόκοι ἐπὶ δραχμῶν 44 50|00 ἀπὸ τῆς
ἡμέρας τῆς ἐπιταγῆς 3.

Δ.) Ἐξόδα διὰ τὴν ἐνεργηθεῖσαν ἀποθήκην
καὶ κοινοποίησιν τῆς περιλήψεως κατὰ τὸ
ὑπ' ἀριθμὸν 283 ἐπιδότηριον δραχμὰς 8 τὸ
ὅλον δραχμὰς πεντακοσίας ἐννεήκοντα ἐ-
πτὰ καὶ πενήκοντα ἐν ἀριθμῷ 597 51|00
λαβῶν δ' ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ὑπ' ἀριθ. 1) 16
τοῦ 1851 ἐπιδότηριον τοῦ κλητῆρος Ν.
Σακελλαρίου 2) τὰ ὑπ' ἀριθμ. 282 καὶ 283
τῆς 20 Αὐγούστου 1855 καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ.
327 τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1855 ἐπιδότη-
ρια τοῦ κλητῆρος Ν. Μεντζελοπούλου, ἐξ ὧν
προκύπτει ὅτι ἐκοινοποιήθησαν ἅπασαι αἱ
ἀποφάσεις μετ' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν καὶ
ἡ ἐγγραφή τῆς ὑποθήκης, εἰς τὴν Κωνσταν-
τίναν χήραν Ἰωάννου Ζαρουχλιώτου ὡς φυσι-
κὸς ἐπίτροπος τῶν ἀνηλίκων τέκνων τῆς, Ἀ-
λεξάνδρου, Ἑλένης, Ἀκριβούλας καὶ Θεοδώρου
κληρονόμων τοῦ ἀποδιώσαντος Ἰωάννου Ζα-
ρουχλιώτου καὶ μέχρι σήμερον δὲν ἐπλήρωσαν
εἰς τὸν δανειστήν Α. Χ. Νικολαΐδην.

Διὰ ταῦτα παραλαβὼν ἐπὶ τούτῳ τὸν ἐ.
δημαρχικὸν πάρεδρον τοῦ δήμου Πατρῶν
Κύριον Ἀναστάσιον Παπαδιαμαντόπουλον,

Α. Χ. Νικολαΐδης

Αναμνηστικὸν

Αναμνηστικὸν

ΑΘΗΝΑΝ